

วารสารอิเล็กทรอนิกส์
ทางการศึกษา

OJED, Vol.9, No.4, 2014, pp. 213-225

OJED

An Online Journal
of Education

<http://www.edu.chula.ac.th/ojed>

การประเมินสมรรถนะนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

A COMPETENCY ASSESSMENT OF THE FOURTH YEAR STUDENTS' BACHELOR OF ECONOMICS PROGRAM IN
MODERN ANALYSIS AND EVALUATION, FACULTY OF MANAGEMENT SCIENCE, SUAN DUSIT RAJABHAT UNIVERSITY

นางสาวสุจิตรา บัวหมื่นไว *

Suchitra Buameanwai

อาจารย์ ดร. เพิ่มเกียรติ ขมวัฒนา **

Permkiat Khamawattana, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินสมรรถนะของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่ ปีการศึกษา 2556 ตามการประเมินของอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา และการประเมินตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบประเมินสมรรถนะของนักศึกษาสำหรับอาจารย์และแบบประเมินตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลโดย การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีค่าคะแนนเฉลี่ยสมรรถนะส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี ทั้งจากการประเมินของอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา และนักศึกษาประเมินตนเอง เมื่อเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยสมรรถนะจากมากไปน้อย สมรรถนะที่อยู่ในระดับดีมาก จำนวน 6 สมรรถนะ คือ 1. การทำงานเป็นทีม 2. การมีจริยธรรม ซื่อสัตย์ รับผิดชอบ 3. การใช้เทคโนโลยีในการเรียนและชีวิตประจำวัน 4. ความรู้ความเข้าใจในสถิติและการวิจัย 5. ทักษะการวิเคราะห์ 6. ความรู้ความเข้าใจในด้านเศรษฐศาสตร์ สมรรถนะที่อยู่ในระดับดี จำนวน 8 สมรรถนะ คือ 1. การสื่อสารและนำเสนอ 2. ความรู้ความเข้าใจในการวิเคราะห์แผนงานและโครงการ 3. การคิดเชิงระบบ 4. การเรียนรู้ตลอดเวลา (ทันเหตุการณ์) 5. ความรู้ความเข้าใจในการบริหารแผนงานและโครงการ 6. ความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการองค์กรพื้นฐาน 7. ความรู้ความเข้าใจในการวิเคราะห์ด้านการเงินและการบัญชี 8. ความรู้ความเข้าใจในการประเมินผลแผนงานและโครงการ และสมรรถนะที่อยู่ในระดับพอใช้ คือ การใช้ภาษาอังกฤษ

* นิสิตมหาบัณฑิตสาขาวิชานิเทศการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: nettver@gmail.com

** อาจารย์ประจำสาขาวิชานิเทศการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: permkiat.k@chula.ac.th

ISSN 1905-4491

Abstract

The research aims to evaluate the competency of fourth year students from the Bachelor of Economics Program in Modern Analysis and Evaluation Faculty of Management Science, Suan Dusit Rajabhat University, academic year 2013 by lecturers, advisor and student self-assessment. This research uses competency assessment tools for teachers and students. Data were analyzed by using the frequency, percentage, mean and standard deviation.

The findings of the research were as follows: the fourth year students got an average score at a good level. The following competency assessment was ranked from the most to least average respectively: Very good level in 1. Teamwork; 2. Good Governance; 3. Technology; 4. Statistics and Research; 5. Analytical Skill; and 6. Economics. Good level in 1. Communication Skill; 2. Program and Project Analysis; 3. Systematic Thinking; 4. Self-learning; 5. Program and Project Management; 6. Organization Management; 7. Financial and Accounting; and 8. Program and Project Evaluation and Fair level in English Skill.

คำสำคัญ: สมรรถนะ/ การประเมิน/ นักศึกษา/ หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต

KEYWORDS: Competency/ Assessment/ Students/ Bachelor of Economics

บทนำ

การศึกษาระดับมหาวิทยาลัยเป็นการศึกษาระดับสูงที่พัฒนาผู้เรียนเพื่อเข้าสู่วิชาชีพต่าง ๆ ถือว่าเป็นส่วนสำคัญในการสร้างบุคลากรที่จะเป็นพลังสมองของประเทศ ดังนั้นการสร้างคุณภาพระบบการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นพื้นฐานสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดำรงและมุ่งมั่นพัฒนาสถานะความเป็นคลังสมองของชาติอันเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ การวิจัยพัฒนาองค์ความรู้ และการเสริมสร้างคุณค่าของบัณฑิตคุณภาพของบัณฑิตหมายถึงคุณสมบัติโดยรวมของผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านกระบวนการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย ในปัจจุบันแม้จะได้มีการมุ่งเน้นพัฒนานักศึกษาด้วยกิจกรรมต่าง ๆ แต่ปัญหาและสภาวะของสังคมในปัจจุบันเป็นเงื่อนไขสำคัญด้านการพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยจึงต้องตระหนักถึงภารกิจที่สำคัญของตนเองคือการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพเพื่อให้บัณฑิตตอบสนองความต้องการของสังคม เมื่อบัณฑิตมีคุณภาพนั้นหมายถึงฐานที่จะพัฒนาประเทศให้แข็งแกร่งต่อไปในอนาคต

อย่างไรก็ตามนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาที่มีผลการเรียนดี ก็มีได้หมายความว่านักศึกษาเหล่านั้นจะมีความสามารถในการทำงานในระดับที่สูงกว่านักศึกษามีผลการเรียนที่ต่ำกว่า โดยในประเด็นข้างต้น David Mc Cleland (1993 อ้างถึงใน อารงค์ดี คงคาสวัสดิ์, 2549: 5) พบว่า “ผู้ทำงานเก่ง” ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้เรียนเก่ง แต่บุคคลนั้นๆ ต้องสามารถประยุกต์ใช้หลักการหรือองค์ความรู้ที่ตนมีอยู่เพื่อประโยชน์ในการทำงานที่ทำหรือสมรรถนะ (Competency) ที่เหมาะสมกับงาน จึงจะสามารถประสบความสำเร็จในการทำงานและสร้างประโยชน์ให้กับองค์กรของตนเองได้จริง ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงควรให้ความสำคัญกับการผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถนะเป็นที่ต้องการขององค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน นอกจากนั้นยังต้องมีระบบการติดตาม ประเมินผลสมรรถนะดังกล่าวเพื่อให้รู้สถานะของสมรรถนะและกลยุทธ์ที่เหมาะสมในการพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษา อีกทั้งนำข้อมูลที่ได้ไปบริหารจัดการทั้งในเรื่องของการประเมินหลักสูตรให้ทันสมัยเหมาะสมกับสภาวะการณ์ปัจจุบัน

หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต สาขาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ได้เปิดรับนักศึกษาเพื่อจัดการเรียนการสอนมา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2551 จนถึงปี

การศึกษา 2556 ทั้งนี้หลักสูตรได้นำแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะมาใช้ในการกำหนดและพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ความรู้ ทักษะ และสมรรถนะตามวิชาชีพตรงกับความต้องการของสถานประกอบและตลาดแรงงาน และนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนแต่ละชั้นปีให้สอดคล้องกับแผนการศึกษา บรรลุวัตถุประสงค์รายวิชา นอกจากสมรรถนะตามวิชาชีพยังได้เพิ่มสมรรถนะทั่วไปเพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตและเพื่อเป็นพื้นฐานที่สัมพันธ์กับสมรรถนะตามวิชาชีพ เมื่อดำเนินการเรียนการสอนครบตามหลักสูตรแล้ว จะมีการประเมินนักศึกษาว่าสามารถบรรลุเป้าประสงค์ในด้านสมรรถนะที่กำหนดไว้หรือไม่อย่างไร และนำผลที่ได้มาประเมินคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีสมรรถนะตรงตามเป้าหมายที่หลักสูตรกำหนดไว้ ซึ่งจะเป็นการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการเรื่องสมรรถนะของนักศึกษาก่อนจะสำเร็จการศึกษาเข้าสู่ตลาดแรงงานให้สามารถปฏิบัติงานให้ตรงตามความต้องการขององค์กรและตลาดแรงงานได้ในอนาคต

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของประเมินสมรรถนะของนักศึกษาชั้นปี 4 หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต สาขาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลในปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและการพัฒนานักศึกษาในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อประเมินสมรรถนะของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต สาขาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินสมรรถนะของนักศึกษาชั้นปี 4 หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต สาขาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ปีการศึกษา 2556

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 3 คน อาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 1 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต สาขาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่ จำนวน 22 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การประเมินสมรรถนะของนักศึกษาชั้นปี 4 หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต สาขาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่ เปรียบเทียบกับเป้าหมายที่หลักสูตรกำหนดไว้ในแต่ละสมรรถนะ โดยใช้เกณฑ์การประเมินสมรรถนะที่หลักสูตรได้กำหนดไว้ในมาตรฐานวิชาการของหลักสูตรทั้ง 15 สมรรถนะ อันประกอบด้วย 1. การสื่อสารและนำเสนอ 2. ทักษะการวิเคราะห์ 3. การใช้เทคโนโลยีในการเรียนและชีวิตประจำวัน 4. การใช้ภาษาอังกฤษ 5. การคิดเชิงระบบ 6. การเรียนรู้ตลอดเวลา (ทันเหตุการณ์) 7. การมีจริยธรรม ซื่อสัตย์ รับผิดชอบ 8. การทำงานเป็นทีม 9. ความรู้ความเข้าใจในด้านเศรษฐศาสตร์ 10. ความรู้ความเข้าใจในสถิติและการวิจัย 11. ความรู้ความเข้าใจในการวิเคราะห์ด้านการเงินและการบัญชี 12. ความรู้ความเข้าใจในด้าน

การบริหารจัดการองค์กรพื้นฐาน 13. ความรู้ความเข้าใจในการวิเคราะห์แผนงานและโครงการ 14. ความรู้ความเข้าใจในการบริหารแผนงานและโครงการ 15. ความรู้ความเข้าใจในการประเมินผลแผนงานและโครงการ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินสมรรถนะของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต สาขาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่ โดยใช้แบบประเมินสมรรถนะของนักศึกษาชั้นปีที่ 4

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ แบบประเมินสมรรถนะจำนวน 2 ชุด แต่ละชุดมี 2 ตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ชุดที่ 1 แบบประเมินสมรรถนะโดยอาจารย์ผู้สอนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 โดยอาจารย์แต่ละท่านจะประเมินนักศึกษาเป็นรายคน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา

ตอนที่ 2 แบบประเมินสมรรถนะนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต สาขาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ประกอบด้วยข้อคำถามที่เป็นสมรรถนะตามหลักสูตรกำหนดจำนวน 15 สมรรถนะ

ชุดที่ 2 แบบประเมินตนเองโดยนักศึกษาชั้นปีที่ 4

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของนักศึกษาชั้นปีที่ 4

ตอนที่ 2 แบบประเมินสมรรถนะนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต สาขาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ประกอบด้วยข้อคำถามที่เป็นสมรรถนะตามหลักสูตรกำหนดจำนวน 15 สมรรถนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลจากประชากรทั้งหมด โดยเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนกุมภาพันธ์ 2557 ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้กับผู้ประเมินเพื่อรับทราบขอความร่วมมือและเปิดโอกาสให้ผู้ประเมินได้ประเมินอย่างอิสระ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมประยุกต์ทางสถิติ วิเคราะห์ข้อมูล สถานภาพของของผู้ประเมิน โดยแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสมรรถนะนักศึกษาหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

ระดับการให้คะแนนสมรรถนะมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ระดับดีมาก	หมายถึง	คะแนน 4
ระดับดี	หมายถึง	คะแนน 3
ระดับพอใช้	หมายถึง	คะแนน 2
ระดับควรปรับปรุง	หมายถึง	คะแนน 1

ผลการประเมินสมรรถนะมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ระดับดีมาก	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย 3.26 - 4.00
------------	---------	-----------------------

ระดับดี	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.25
ระดับพอใช้	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย 1.76 - 2.50
ระดับควรปรับปรุง	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.75

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัยข้อมูลทั้ง 2 ฉบับ สรุปผลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป

ผู้ประเมินเป็นอาจารย์ผู้สอนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 3 คน และอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 1 คน โดยมีประสบการณ์การสอนมากกว่า 10 ปี และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 22 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม อยู่ระหว่าง 2.50 - 2.99

ตอนที่ 2 สมรรถนะของนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่ ชั้นปีที่ 4 ของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จากการประเมินของอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 วิเคราะห์โดยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการประเมินสมรรถนะของนักศึกษาตามการประเมินของอาจารย์ผู้สอนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการประเมินสมรรถนะของนักศึกษาตามการประเมินของอาจารย์ผู้สอนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย

สมรรถนะ	การประเมินสมรรถนะ		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
การทำงานเป็นทีม	3.48	0.229	ดีมาก
การใช้เทคโนโลยีในการเรียนและชีวิตประจำวัน	3.45	0.194	ดีมาก
ความรู้ความเข้าใจในสถิติและการวิจัย	3.38	0.231	ดีมาก
การมีจริยธรรม ซื่อสัตย์ รับผิดชอบ	3.36	0.254	ดีมาก
ความรู้ความเข้าใจในด้านเศรษฐศาสตร์	3.34	0.302	ดีมาก
ทักษะการวิเคราะห์	3.33	0.199	ดีมาก
การสื่อสารและนำเสนอ	3.24	0.355	ดี
ความรู้ความเข้าใจในการวิเคราะห์แผนงานและโครงการ	3.14	0.133	ดี
การคิดเชิงระบบ	3.05	0.263	ดี
การเรียนรู้ตลอดเวลา (ทันเหตุการณ์)	3.04	0.162	ดี
ความรู้ความเข้าใจในการบริหารแผนงานและโครงการ	2.98	0.162	ดี
ความรู้ความเข้าใจในการวิเคราะห์ด้านการเงินและการบัญชี	2.96	0.185	ดี
ความรู้ความเข้าใจในด้านการบริหารจัดการองค์กรพื้นฐาน	2.91	0.123	ดี
ความรู้ความเข้าใจในการประเมินผลแผนงานและโครงการ	2.68	0.049	ดี
การใช้ภาษาอังกฤษ	2.52	0.145	ดี

ผลการประเมินสมรรถนะของนักศึกษาตามการประเมินของอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 พบว่า สมรรถนะส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการประเมินสมรรถนะของนักศึกษาตามการประเมินของอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย

สมรรถนะ	การประเมินสมรรถนะ		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
การใช้เทคโนโลยีในการเรียนและชีวิตประจำวัน	3.77	0.429	ดีมาก
การทำงานเป็นทีม	3.59	0.503	ดีมาก
การเรียนรู้ตลอดเวลา (ทันเหตุการณ์)	3.55	0.510	ดีมาก
การมีจริยธรรม ซื่อสัตย์ รับผิดชอบ	3.50	0.512	ดีมาก
ทักษะการวิเคราะห์	3.32	0.477	ดีมาก
การคิดเชิงระบบ	3.27	0.456	ดีมาก
ความรู้ความเข้าใจในด้านเศรษฐศาสตร์	3.27	0.767	ดีมาก
การสื่อสารและนำเสนอ	3.18	0.733	ดี
ความรู้ความเข้าใจในสถิติและการวิจัย	3.14	0.710	ดี
การใช้ภาษาอังกฤษ	3.05	0.213	ดี
ความรู้ความเข้าใจในการประเมินผลแผนงานและโครงการ	3.05	0.213	ดี
ความรู้ความเข้าใจในการวิเคราะห์แผนงานและโครงการ	3.00	0.309	ดี
ความรู้ความเข้าใจในด้านการบริหารจัดการองค์การพื้นฐาน	2.95	0.213	ดี
ความรู้ความเข้าใจในการบริหารแผนงานและโครงการ	2.95	0.213	ดี
ความรู้ความเข้าใจในการวิเคราะห์ด้านการเงินและการบัญชี	2.77	0.528	ดี

ผลการประเมินสมรรถนะตามการประเมินตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการประเมินสมรรถนะตามการประเมินตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย

สมรรถนะ	การประเมินสมรรถนะ		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
การมีจริยธรรม ซื่อสัตย์ รับผิดชอบ	3.55	0.510	ดีมาก
ความรู้ความเข้าใจในการวิเคราะห์แผนงานและโครงการ	3.23	0.528	ดี
การทำงานเป็นทีม	3.05	0.653	ดี
ทักษะการวิเคราะห์	3.00	0.756	ดี
การคิดเชิงระบบ	3.00	0.436	ดี
ความรู้ความเข้าใจในด้านเศรษฐศาสตร์	3.00	0.436	ดี
ความรู้ความเข้าใจในด้านการบริหารจัดการองค์กรพื้นฐาน	2.95	0.653	ดี
ความรู้ความเข้าใจในการประเมินผลแผนงานและโครงการ	2.95	0.375	ดี
การสื่อสารและนำเสนอ	2.91	0.526	ดี
ความรู้ความเข้าใจในสถิติและการวิจัย	2.91	0.610	ดี
การใช้เทคโนโลยีในการเรียนและชีวิตประจำวัน	2.86	0.710	ดี
ความรู้ความเข้าใจในการบริหารแผนงานและโครงการ	2.82	0.664	ดี
การเรียนรู้ตลอดเวลา (ทันเหตุการณ์)	2.77	0.528	ดี
ความรู้ความเข้าใจในการวิเคราะห์ด้านการเงินและการบัญชี	2.59	0.734	ดี
การใช้ภาษาอังกฤษ	2.41	0.590	พอใช้

เมื่อนำคะแนนสมรรถนะมาคำนวณค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก โดยให้คะแนนน้ำหนักของการประเมินจากอาจารย์เท่ากับร้อยละ 80 และคะแนนน้ำหนักจากการประเมินตนเองของนักศึกษาเท่ากับร้อยละ 20 พบว่าสมรรถนะส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการประเมินสมรรถนะของนักศึกษาเมื่อนำคะแนนสมรรถนะมาคำนวณค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย

สมรรถนะ	การประเมินสมรรถนะ		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
การทำงานเป็นทีม	3.40	0.252	ดีมาก
การมีจริยธรรม ซื่อสัตย์ รับผิดชอบ	3.39	0.193	ดีมาก
การใช้เทคโนโลยีในการเรียนและชีวิตประจำวัน	3.34	0.255	ดีมาก
ความรู้ความเข้าใจในสถิติและการวิจัย	3.28	0.219	ดีมาก
ทักษะการวิเคราะห์	3.27	0.236	ดีมาก
ความรู้ความเข้าใจในด้านเศรษฐศาสตร์	3.27	0.242	ดีมาก
การสื่อสารและนำเสนอ	3.18	0.299	ดี
ความรู้ความเข้าใจในการวิเคราะห์แผนงานและโครงการ	3.15	0.157	ดี
การคิดเชิงระบบ	3.04	0.198	ดี
การเรียนรู้ตลอดเวลา (ทันเหตุการณ์)	2.98	0.176	ดี
ความรู้ความเข้าใจในการบริหารแผนงานและโครงการ	2.95	0.215	ดี
ความรู้ความเข้าใจในด้านการบริหารจัดการองค์กรพื้นฐาน	2.92	0.123	ดี
ความรู้ความเข้าใจในการวิเคราะห์ด้านการเงินและการบัญชี	2.89	0.196	ดี
ความรู้ความเข้าใจในการประเมินผลแผนงานและโครงการ	2.74	0.086	ดี
การใช้ภาษาอังกฤษ	2.49	0.159	พอใช้

เมื่อจำแนกสมรรถนะตาม Common competency และ Specific Competency พบว่าสมรรถนะส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการประเมินตามสมรรถนะของนักศึกษาเมื่อจำแนกสมรรถนะ Common Competency และ Specific Competency

สมรรถนะ	การประเมินสมรรถนะ
---------	-------------------

	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ
Common competency ด้านทักษะการปฏิบัติ			
การใช้เทคโนโลยีในการเรียนและชีวิตประจำวัน	3.34	0.255	ดีมาก
ทักษะการวิเคราะห์	3.27	0.236	ดีมาก
การสื่อสารและนำเสนอ	3.18	0.299	ดี
การใช้ภาษาอังกฤษ	2.49	0.159	พอใช้
รวม	3.07	0.237	ดี
Common competency ด้านคุณลักษณะ			
การทำงานเป็นทีม	3.4	0.252	ดีมาก
การมีจริยธรรม ซื่อสัตย์ รับผิดชอบ	3.39	0.193	ดีมาก
การคิดเชิงระบบ	3.04	0.198	ดี
การเรียนรู้ตลอดเวลา (ทันเหตุการณ์)	2.98	0.176	ดี
รวม	3.13	0.223	ดี
Common competency ด้านความรู้			
ความรู้ความเข้าใจในสถิติและการวิจัย	3.28	0.219	ดีมาก
ความรู้ความเข้าใจในด้านเศรษฐศาสตร์	3.27	0.242	ดีมาก
ความรู้ความเข้าใจในด้านการบริหารจัดการองค์การพื้นฐาน	2.92	0.123	ดี
ความรู้ความเข้าใจในการวิเคราะห์ด้านการเงินและการบัญชี	2.89	0.196	ดี
รวม	3.12	0.215	ดี
Specific Competency			
ความรู้ความเข้าใจในการวิเคราะห์แผนงานและโครงการ	3.15	0.157	ดี
ความรู้ความเข้าใจในการบริหารแผนงานและโครงการ	2.95	0.215	ดี
ความรู้ความเข้าใจในการประเมินผลแผนงานและโครงการ	2.74	0.086	ดี
รวม	2.95	0.153	ดี

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยในภาพรวมเห็นได้ว่า นักศึกษามีค่าเฉลี่ยคะแนนสมรรถนะอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาตามรายกลุ่มสมรรถนะ นักศึกษามีค่าคะแนนสูงสุดสมรรถนะอยู่ในระดับดี ซึ่งตรงกับเป้าหมายที่หลักสูตรกำหนดไว้สอดคล้องกับมาตรฐานการบริหารการเรียนรู้ (มาตรฐานวิชาการหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต สาขาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่, 2551) ซึ่งหลักสูตรมีการเชื่อมโยงของเนื้อหาในแต่ละกลุ่มวิชากับการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนสมรรถนะ Common Competency ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านทักษะการปฏิบัติ ด้านคุณลักษณะ ด้านความรู้ มีค่าเฉลี่ยคะแนนสมรรถนะอยู่ในระดับดี ในแต่ละสมรรถนะที่มีค่าคะแนนสูงสุดจะมีอยู่ในระดับดีมาก ทั้งสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีในการเรียนและชีวิตประจำวัน การทำงานเป็นทีม และความรู้ความเข้าใจในสถิติและการวิจัย เมื่อพิจารณาสมรรถนะด้านทักษะการปฏิบัติ ที่มีค่าคะแนนสูงสุดคือ การใช้เทคโนโลยีในการเรียนและชีวิตประจำวัน นักศึกษามีค่าเฉลี่ยคะแนนสมรรถนะอยู่ในระดับดีมาก เนื่องจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตเน้นการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งเห็นได้แผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552-2556 ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างศักยภาพทางวิชาการที่ทันสมัย มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในชีวิตประจำวัน และแผนกลยุทธ์สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2550-2556 ที่มุ่งเน้นการปรับวัฒนธรรมองค์กรและทักษะของบุคลากรและนักศึกษาในด้านการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ อีกทั้งโครงการแจกเครื่องคอมพิวเตอร์แบบพกพาสำหรับนักศึกษา ทำให้มหาวิทยาลัยมีบรรยากาศและความพร้อมด้านเทคโนโลยีส่งผลให้นักศึกษามีสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีในการเรียนและชีวิตประจำวันในระดับดีมาก และสอดคล้องกับไพรินทร์ ชลไพศาล (2553) ทักษะที่มีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในระดับมาก คือด้านคอมพิวเตอร์และภาษาต่างประเทศ ซึ่งเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยสมรรถนะของนักศึกษาชั้นปี 4 จะพบว่าค่าเฉลี่ยสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีในการเรียนและชีวิตประจำวันเป็นไปตามที่กำหนดไว้ แต่สมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษค่าเฉลี่ยสมรรถนะอยู่ในระดับพอใช้ และมีค่าคะแนนอันดับสุดท้ายจากการประเมิน

แม้ว่าหลักสูตรจะจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษหลายวิชาแต่ไม่พัฒนาสมรรถนะนี้ให้เป็นตามเป้าประสงค์ ได้ สอดคล้องกับรายงานดัชนีความสามารถด้านภาษาอังกฤษ (EF English Proficiency Index) พ.ศ. 2554 ของสถาบันสอนภาษา Education First (EF) สถาบันสอนภาษาชั้นนำของโลก โดยการวัดผลจากการทดสอบความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ปรากฏว่าความสามารถด้านภาษาอังกฤษของไทยอยู่ในอันดับที่ 42 จาก 44 ประเทศ แสดงให้เห็นว่าคนไทยส่วนใหญ่ความสามารถด้านภาษาอังกฤษยังมีน้อย แม้หลักสูตรจะจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหลายรายวิชาแต่ก็ยังพัฒนาสมรรถนะไปยังเป้าหมายที่กำหนดไว้ไม่ได้ เมื่อพิจารณาตามคำนิยามจะเห็นว่านักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการอ่าน เขียน และสื่อสารขั้นพื้นฐานได้ และสามารถอ่านและทำความเข้าใจเนื้อหาของบทความภาษาอังกฤษทั่วไปได้ แต่ยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาค้นคว้าบทความที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียน และสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาของบทความได้ และสามารถใช้อังกฤษในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับสาขาวิชาชีพ ซึ่งเป็นสมรรถนะที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนดขีดความสามารถของบัณฑิตให้มีคุณภาพมาตรฐานในระดับสากล โดยพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษในระดับสากล โดยพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้งานได้ พร้อมทั้งพัฒนาด้านวิชาชีพ หากจะพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษให้ตรงกับเป้าหมายที่กำหนด จะต้องพัฒนากระบวนการสอนในรายวิชาอื่นของหลักสูตรให้มีการการจัดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับอดิศา เบญจรัตน์นันทและคณะ (2552) การจัดกิจกรรมเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะการฟังและการพูด เนื่องจากกิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในลักษณะที่ครบวงจร เกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษา และช่วยให้การเรียนภาษาเป็นไปอย่างธรรมชาติ กิจกรรมที่ใช้ในการฝึกทักษะการฟังและการพูดจะเป็นไปในรูปแบบใดนั้นขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และเนื้อหาของบทเรียนซึ่งควรสอดคล้องและใกล้เคียงกับการสื่อสารในสถานการณ์จริง และหากเป็นไปได้การเลือกเนื้อหาให้ตรงกับความสนใจและความสามารถของผู้เรียนจะเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะเสริมสร้างแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน รวมทั้งเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอน และฟ้าสว่าง พัฒนะพิเชฐ (2554) สภาพแวดล้อมและองค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอนที่ไม่

เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนภาษา ทั้งเรื่อง ระยะเวลาและโอกาสในการฝึกฝนภาษา ล้วนเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาให้มีประสิทธิภาพและเห็นผลอย่างเป็นรูปธรรม

สมรรถนะด้านทักษะการปฏิบัติ ที่นักศึกษามีค่าคะแนนสูงสุด คือสมรรถนะการทำงานเป็นทีมมีค่าเฉลี่ยสมรรถนะอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาจากผู้ประเมินการทำงานเป็นทีมเป็นสมรรถนะที่มีค่าคะแนนอันดับสูงสุดของการประเมิน ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรที่กำหนดไว้ในแต่ละรายวิชา ที่มุ่งพัฒนาผลการเรียนรู้ ทั้งพฤติกรรมของผู้เรียน วิธีการสอน และการประเมินผล ในการทำงานเป็นทีม ด้วยการเรียนการสอนของหลักสูตรเน้นการเรียนรู้ด้วยการวิจัย ที่กำหนดให้นักศึกษาจะต้องทำวิจัยกลุ่มในหลายรายวิชาและทุกชั้นปี ซึ่งทำให้นักศึกษาเกิดพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในสมรรถนะการทำงานเป็นทีมในทุกข้อรวมทั้ง มีสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ สามารถให้ข้อมูล ช่วยเหลือและให้การสนับสนุนการทำงานของเพื่อนร่วมทีมอย่างเต็มที่ อีกทั้งหลักสูตรมีระบบกิจกรรมที่จะเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาที่จะต้องดำเนินกิจกรรมร่วมกันซึ่งหลายกิจกรรมนักศึกษาจะต้องดำเนินการทั้งหมดตั้งแต่คิดรูปแบบกิจกรรม การวางแผน โดยต้องเป็นการตัดสินใจร่วมกันของทีม และสามารถแก้ไขปัญหาการทำงานของทีมในทีม สร้างบรรยากาศในการทำงานและได้รับความไว้วางใจ รวมถึงการยอมรับและการสนับสนุนช่วยเหลือกันภายในทีม เพื่อให้กิจกรรมนั้นสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ทำให้นักศึกษามีพัฒนาสมรรถนะในข้อนี้ตามพฤติกรรมที่กำหนดไว้

สมรรถนะด้านความรู้ ที่มีค่าคะแนนสูงสุด สมรรถนะความรู้ความเข้าใจในสถิติและการวิจัย นักศึกษามีค่าเฉลี่ยคะแนนสมรรถนะอยู่ในระดับดีมาก ด้วยหลักสูตรฯ นำเอาการวิจัยมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้หรือจัดกระบวนการเรียนการสอนโดยการนำผลการวิจัยมาใช้ประกอบการสอนและใช้กระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ จรัส สุวรรณเวลา (2545) ได้กล่าวว่า “การวิจัยนั้นเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่สามารถสร้างคุณลักษณะหลายอย่างที่ต้องการได้ การวิจัยสามารถปรับเปลี่ยนบุคคลให้ตั้งอยู่บนฐาน ข้อมูลและเหตุผล มีวิจารณ์ญาณ วิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างสรรค์และเกิดนวัตกรรมได้ ขั้นตอนของการวิจัยไม่ว่าจะเป็นการเข้าถึงความรู้ การประเมินความเชื่อได้ของความรู้ การตีค่า ความอิสระทางความคิดและเป็นตัวของตัวเองย่อมนำมาใช้เป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ได้ทั้งสิ้น” ด้วยการจัดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการวิจัยจะพัฒนาสมรรถนะความรู้ความเข้าใจในสถิติและการวิจัยแล้ว ยังส่งผลต่อสมรรถนะอื่น ซึ่งกระบวนการวิจัยจะส่งผลให้นักศึกษาเกิดสมรรถนะ เช่น การเรียนรู้ตลอดเวลา(ทันเหตุการณ์) การคิดเชิงระบบ ทักษะการวิเคราะห์ การใช้เทคโนโลยีในการเรียนและชีวิตประจำวัน การสื่อสารและนำเสนอ สอดคล้องกับพัชรา สินลอยมา (2551) ว่าการวิจัยมีประโยชน์ ช่วยกระตุ้นบุคคลให้มีเหตุผล รู้จักคิด และค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ ส่งผลต่อสมรรถนะการคิดเชิงระบบและทักษะการวิเคราะห์ และสมรรถนะ ในการตอบคำถามที่ยังคลุมเครือให้กระจ่างชัดยิ่งขึ้น ซึ่งส่งผลต่อสมรรถนะการเรียนรู้ตลอดเวลา (ทันเหตุการณ์) การสื่อสารและนำเสนอ และการใช้เทคโนโลยีในการเรียนและชีวิตประจำวัน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของจุฬา ธรรมชาติ (2552) พบว่า การจัดการเรียนการสอนแบบใช้วิจัยเป็นฐานมีความสัมพันธ์กับการจัดการเรียนการสอนเรียนรู้อื่น ๆ หลายประเภท โดยการจัดการเรียนการสอนเหล่านี้เป็นการมุ่งเน้นกระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งปัญหาและหาแนวทางแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ

เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยคะแนนสมรรถนะในแต่ละด้านจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านคุณลักษณะ ด้านความรู้ และด้านทักษะการปฏิบัติงาน หลักสูตรจะต้องพัฒนาสมรรถนะด้านความรู้ให้กับนักศึกษาเพิ่มขึ้น เนื่องจากสมรรถนะด้านความรู้เป็นสมรรถนะ ของบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ในทัศนะของนายจ้างที่ต้องมีคะแนนสูงจากผลการศึกษาของเชิง เกาซิด (2554) พบว่า องค์ประกอบที่สำคัญของสมรรถนะและคุณภาพของบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ในทัศนะของนายจ้าง ที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ ด้านความรู้ รองลงมาคือ

ด้านทักษะ และด้านทัศนคติ ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายสมรรถนะตามทักษะของนายจ้างที่มีค่าน้ำหนักมากที่สุด ได้แก่ สมรรถนะความรู้และความสามารถในการวิเคราะห์ ร่องลงมาคือ ความรู้สาขาอื่น และทักษะการสื่อสาร ตามลำดับ แม้ว่าการประเมินสมรรถนะของนักศึกษา ค่าคะแนนความรู้ความเข้าใจในสถิติและการวิจัยสูงกว่าความรู้ความเข้าใจด้านเศรษฐศาสตร์ มีค่าคะแนนต่างกันเพียง 0.01 แต่ยังมีค่าคะแนนเฉลี่ยสมรรถนะอยู่ในระดับดีมาก ทักษะการสื่อสารเมื่อพิจารณาสมรรถนะของนักศึกษาในสมรรถนะการสื่อสารและนำเสนอ มีค่าคะแนนเฉลี่ยสมรรถนะอยู่ในระดับดี

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้

1. ผู้สอนควรพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรม เพื่อให้นักศึกษาฝึกทักษะภาษาอังกฤษให้สามารถสื่อสารในสถานการณ์จริง เช่น การพูด แสดงความคิดเห็น การนำเสนอ
2. นักศึกษาควรศึกษาค้นคว้า เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้วยตนเองนอกชั้นเรียน เช่น การใช้อินเทอร์เน็ต การอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ การฟังภาษาอังกฤษโดยผ่านสื่อต่างๆ
3. คณะกรรมการบริหารหลักสูตรควรบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมสมรรถนะด้านความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการองค์กรพื้นฐาน และการวิเคราะห์ด้านการเงินและการบัญชี

ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนตามการรับรู้ของอาจารย์และนักศึกษาที่มีผลต่อการพัฒนาสมรรถนะขึ้นปี

รายการอ้างอิง

- คณะกรรมการการอุดมศึกษา, สำนักงาน . (2556). *แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ความสามารถในการแข่งขันของไทยในเวที ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC). (2555). [ออนไลน์] URL : สืบค้นจาก URL: <http://www.thai-aec.com/318#ixzz2wPxy0ipj> [วันที่เข้าถึง 5 กุมภาพันธ์ 2557]
- จรัส สุวรรณเวลา. (2545). *การศึกษาที่มีวิจัยเป็นฐาน*. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุฬา ธรรมชาติ. (2552) . *การวิจัยและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบใช้วิจัยเป็นฐานในรายวิชาการศึกษาศาสตร์*. ภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- เจียง เภาชิต. (2554) . *สมรรถนะและคุณภาพบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ในทัศนะของนายจ้าง*. กรุงเทพมหานคร: คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ณรงคิวิทย์ แสนทอง. (2547). *มารู้จัก Competency กันเถอะ*. กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
- อัครศักดิ์ คงคาสวัสดิ์. (2549). *Competency ภาคปฏิบัติเขาทำกันอย่างไร?*. กรุงเทพมหานคร : สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี(ไทย-ญี่ปุ่น).

- พัชรา สีนลอยมา. (2551). *เอกสารประกอบการสอนวิชา ระเบียบวิธีการวิจัยทางนิติศาสตร์*
กรุงเทพมหานคร : สาขานิติวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ไพรินทร์ ชลไพศาล. (2553). *สมภาวะการทำงาน เศรษฐศาสตร์บัณฑิต*. กรุงเทพมหานคร: คณะ
เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ฟ้าสว่าง พัฒนาพิเชฐ. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยยึดหลักสมรรถนะเพื่อตอบสนองความต้องการของ
ตลาดแรงงานในปัจจุบัน. *นักบริหาร* ปีที่ 31 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มีนาคม 2554) , 55-61.
- ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ, สำนัก. (2553). *ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การ
เป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558*. กรุงเทพมหานคร: บางกอกบล็อก.
- หลักสูตรเศรษฐศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่. (2551). *มาตรฐานวิชาการ
หลักสูตรเศรษฐศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่*. [ออนไลน์] สืบค้น
จาก URL: <http://economic.dusit.ac.th/pages/content.php?mod=academic&act=curriculum> [วันที่เข้าถึง 5 มกราคม 2557]
- อดิศา เบญจรัตน์นันท์และคณะ. (2552). *กิจกรรมและสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2552) :
173-196.